

Τῇ ἱβ' τοῦ μηνὸς αὐτοῦστοῦ
Μνήμη Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

* * * * *

Εἰς τὸν ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * * * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων ς'.

ᾠχος 4 Πα ρ

K ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}

ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

^{B8}Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε ^Β

Ἡ Στιχολογία. ^Β

^{B8}Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Β

^{B8}Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι ⁶ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω ⁶

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶

Ε^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου ⁶

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ⁶

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ⁶

A^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^{6 7x}

E^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^{6 7x}

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα^{6 7x}

P^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{6 7x}

E^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{6 7x}

E^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι^{6 7x}

E^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ^{6 7x}

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου^{6 7x}

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὁρμὰς λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσιν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσιν, ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίους ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων πανεύφημοι.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Φῶτιος ὁ ἑνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ ἀγάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἑνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὥς ηὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον πλάνην δοξαζόντων, ἐπηρεῖα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας,

καὶ θλίψεις αἰοίδιμε, μαστιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ ξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε μάκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
γη την σε τι ι μω ω ω μεν Πα τηρ η μων Μα α α
ξι ι ι ι με^{Δι} δι α σου γαρ τη ην τρι ι ι
βο^{Νη} ον την ον τως ε ευ θει ει ει αν πο ρευ ε σθαι αι ε ε
ε ε ε γνω ω ω ω μεν^{Δι} μα κα α α α α ρι
ο ος ει^{Δι} τω Χρι στω δου ου λε ε ευ σας και ε χθρου ου
θριαμ βευ σας την δυ υ υ να α α α μιν^{Νη} Αγ γε λων
συ υν ο ο ο μι ι ι ι λε^{Δι} Ο σι ων ο ο μο ο

ο σκη η νε και Δι ι ι και αι αι αι ων μεθ ων
 πρε σβε ε ε ε τω Κυ ρι ι ι ω ω ε λε η θη
 ναι τας ψυ χα α α α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυ νυ και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
 Τον γνο φον τον νο μι κον η φω τει νη της Με
 τα α μο ο ορ φω σε ε ως δι ε ε δε ε ξα το
 νε ε φε ε ε ε λη εν η Μω υ σης και Η λι α
 ας γε ε νο ο ο με ε ε ε νοι και της υ περ φω
 του δο ξης α ξι ω ω θε ε εν τες Θε ω ω ω ε ε
 ε ε λε ε ε ε γον συ ει ει ο Θε ος η
 η η μω ων ο Βα σι λευς των αι ω ω ω νω ω ω
 ων

Ἄνευ εισόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι. Θ.

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϝ

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνοματί σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαὶ τὰ ῥήματα τὰ στόματός σου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνοματί σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

καὶ ὁ Κύριος ἀντιληπτῶς τῆς ψυχῆς μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνοματί σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος γα̣ Γα ϝ

Ὁ Θεὸς ἀντιληπτῶς εἰς τὸ ἐλε

οὐς σου προφθάσει με

Στίχος α'. Ἐξελε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θε

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασχόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

12

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Ὅρει ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων Βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὡφθης σὺν Μωυσῇ, Ἠλία τε Σωτήρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἦκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτήρ μου, καὶ Μαθητῶν ἀκρότης, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα}
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

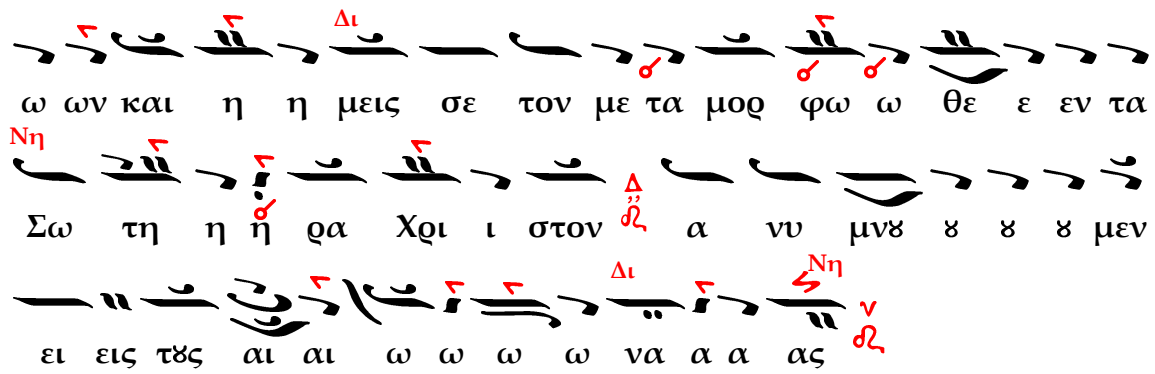
Ο ^{Πα}
σι ι ι ε ε πα α α τερ ^{Δι} εις πα α α
σα αν τη η ην γην ^{Δι} ε ξηλθεν ο φθο ο ο γ γος των
κα το ο ορθω μα α τω ω ω ων σου ^{Πα} δι ω ων
εν τοις ου ρα α νοις ^{Δι} ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα
α τω ω ω ων σου ^{Δι} των δαι μονων ω λε σας τας
φα α α α λα α α αγ γας ^Μ των αγ γε ε λω ων ε
φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ^{Κε} ^{Πα} ων το ον

βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω
 σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον
 Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ
 χαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
 Τ ης θε ο τη το ο ος σου Χρι ι στε α μν
 δραν αυ γη ην πα ρα α γυ υ μνω ω ω σας τοις
 συν α να βα σι σοι ε πι του ο ο ο ρος της υ
 περ κο σμι ς σδ δο ξης ε ποι η σα ας κοι οι οι οι
 νω ω ω ω νας ο ο θεν θε α στι κω ως ε
 κρα α αυ γα α α α ζον κα λον ε ε στιν η η
 μα α ας ω δε ε ει ει ει ει ναι μεθ ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός
σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός
σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι -Θ-

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι -Θ-

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν $\frac{4}{2}$ α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν $\frac{4}{2}$ εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ
χης $\frac{4}{2}$ Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι

σθαι σα σπευσον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
 θς πταισμάτων μη α πο στρε ψης σς δς λς κε
 νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
 Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το
 κε τας δυ να στει ει α ας σλ λα λειν οι α να ξι
 οι ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα
 τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σ των κιν δυ
 νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρς ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σς
 γαρ δς λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

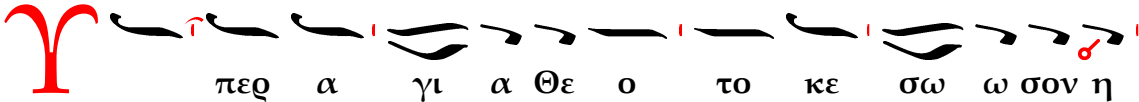
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ὑπαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

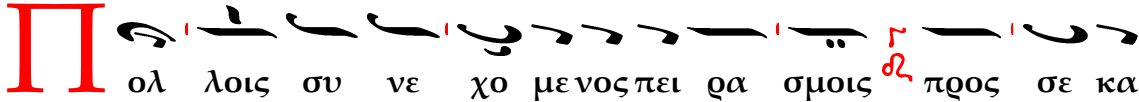
Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

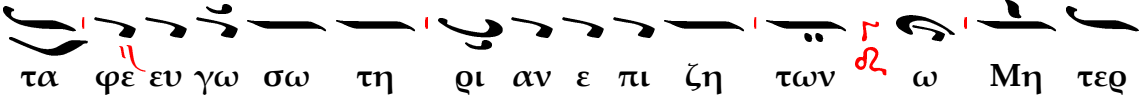
Ὡδὴ α'.

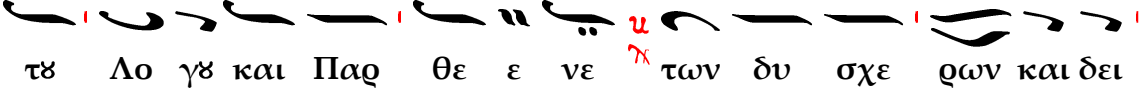
Ἦχος πλ. Γα ρ

 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

 μας

 ολ λοις συ νε χο μενος πει ρα σμοις προς σε κα

 τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ

 τδ Λο γδ και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει

 νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π α θων με τα ρα τ ε σι προ σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαι με την ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τ ε Υι ου και Θε

ου σ Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Σ ω τη ρα τε κ ε σαν σε και Θε ον δυ σω πω

Πα ρ θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν

προ σφευ γων α να τει ει νω και την ψυ χην και την δι

α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τ ες αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Ν ο σ Πα ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ας και προ νοι ας της πα ρα σ α ξι

ω σον μο νη Θε ο μη η τορ ως α γα θη α γα
θε τε λο χευ τρι α

Ὡδὴ γ'.

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

ρο στα σι αν και σκε ε πην ζω ης ε μης τι θη
μι σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ
νη σον προς τον λι με να σ των α γα θων η αι τι
ι α των πι στων το στη ριγμα μο νη πα νυμ νη τε

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

κε τευ ω Παρ θε ε νε τον ψυ χι κον τα ρα
χον και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δα
σαι μ συ γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα
λη η νης τον Χρι σον ε κυ η σας μο νη πα να χρα

ντε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ε υ ερ γε την τε κθ ς σα τον των κα λων αι τι

ον της ευ ερ γε σι ας τον πλθ ς τον πα σιν α να

βλυ σον πα ντα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι

σχυ υ ι τον Χρι σον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι

στε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε

σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η

θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι

νω ω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη

τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δθ ς λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ως αρρηκτον τειχος και

προστασι αν

Επιβλεψον εν ευμενεια πα

νυ υμνητε Θεο το κε επι την εμην χαλε

πην τω σωμαατος κακωσιν και ιασαι της ψυ

χης μετοαλγοοος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεια θεομη και τειχος απροσμααχη

τον ελεοςπηγη τω κοσμου καταφυγιον

εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να
προ οφ θα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τε ευ ου σα

Ὠδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

των πα θων μϑτον τα ρα χον η τον κυ βερ νη
την τε κϑ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα τευ
να σον των ε μων πται σματων Θε ο νυμφευ τε

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυσσον ε πι κα λϑ με
νω της σης πα ρα σχϑμοι η τον ευσ πλαγχνον κυ
η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

A πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα

των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ

μνι ον οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

O ι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι

ας τει ει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε Πα

νυ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τρς με θα

Ὡδὴ ε΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

E ^{βραδέως} μπ λη σον ^{εις χρόνον} Α α γνη ευ φρο συ νης την καρ

δι αν μς την σην α κη ρα τον δι δς σα χα ραν

της ευ φρο συ υ υ νης η γεν νη σα σα τον αι τι

ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ^{βραδέως} υ τρω σαι η η μας ^{εἰς χρόνον} εκ κιν δυ νων Θε ο

το κε Α γνη η αι ω νι αν τε κς σα λυ τρω

σιν και την ει ρη η η νην την παν τα νυν υ περ

ε χς σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Λ ^{βραδέως} υ σον την α α χλυν των πται σμα των μς Θε

ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως

τε κς ς ς σα το θει ον και προ αι ω νι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Ι ^{βραδέως} α σαι Α α γνη των πα θων μς την α σθε

νει αν ε πι σκο πης σς α ξι ω σα σα και την υ

γει ει ει αν τη πρε σβει α σς πα ρα σχομοι

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ α να α α τς και της φθο ρας ως ε σω

σεν ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τω ω την

τη φθο ρα και θα να τω μς φυ υ σιν κα τα σχε θει

σαν Παρ θε νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον σς και Υι

ον της εκ θρων κακς γι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π ρο στα α α τιν σε της ζω ης ε πι στα

μαι και φρς ραν α σφα λε στα α την Παρ θε νε ε των

πειρα σμωνδι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη ρει

ας δαι μο νων ε λαν νς σαν και δε ο μαι δι α παν

τος εκ φθο ρας των πα θων μς ρυ σθηναι με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ως τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με

θα και ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι α αν και πλα

τυ σμονεν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σθ

α ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποι να και νυν η

μας των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Εν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι

και ουκ εστιν ι α σις τη σαρ κι μδ αλλ η Θε

ον και Σω τη ρα τς κο ο σμ και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης

εκ φθο ρας νο ση μα των α να στη σον

Δι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δδ λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χσ σα μη τρι κην πα

αρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
 θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
 (δις)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
 με νοι
 (δις)

Δόξα...

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
 δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος Βου ξ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

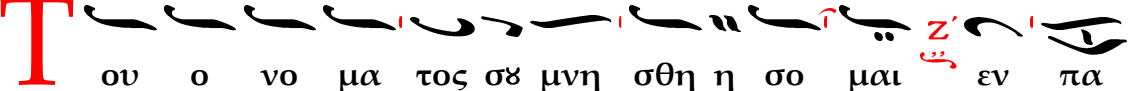
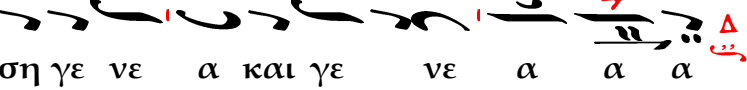
T ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

M νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

 ου ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα

 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

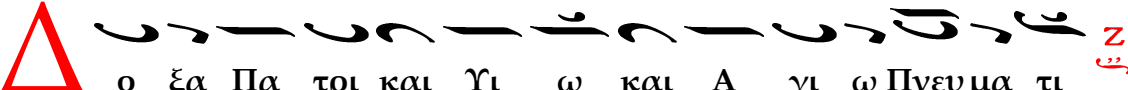
Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾷσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιᾷσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Πατερ Λογε Πνευμα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει

με φε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το

ξευ μα τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε πς προ σφυ γω

ο αθ λι ος παν το θεν πο λε μς με νος και πα ρα μν

θι αν ουκ ε χω πλην σς Δε σποι να τς κο σμς ελ πις και

προστασι α των πι ζων μη μδ πα ρι δηςτην
δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
νος α πο σδ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μδ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
μο νη προστα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.
 Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'.

Ἦχος Ἀδ' — Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Τ ην η μων σω τη ρι ι αν ως η θε λη σας

Σω τερ οι κο νο μη σασθαι εν μητρα της Παρ θε ν

κα τω κη σας τω κο ο σμω ην προ στα τιν α νε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ ε λη την τε ε λε ε ρς ον ε γεν νη σας

Μη τερ α γνη δυ σω πησον ρυ σθηναι των πται σμα των

ψυ χης τε μο λυ σμα α των τς εν πι στει κραυ γα

ζον τας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Θ η σαυ ρον σω τη ρι ι ας και πη γην α φθαρ

σι ας την σε κυ η σασαν και πυργον α σφα λει ας

και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζςιν ε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Σ ω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι

ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των

τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω

σον η τον Σω τη η ρα Χρι ζον η μιν α
πο ο τε κς σα

Ὡδὴ ἡ'.

περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

ς βο η θει ει ει ας της πα ρα σδ δε

ο μενς μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νοντας και υ

περ υ ψδ εν τα ας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε

πι χε εις τοις πι στως υ μνς σι σε Παρ θε νε και υ

περ υ ψδ ς σι ι τον α φρα στοον σδ το κον

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

ας α σθε νει ει ας μς της ψυ χης ι α

τρεῦ εἰς^{Δ q} καὶ σὰρ κοῦ τας οὐδὺ νας Παρ θε νε^ν ι νὰ

σε δοξα αζω ωτην Κε χα ρι^ι ι τω με νην^ν

Κ αὶ νυν καὶ αὐ καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν^ν

Τ ὧν πειράσω ὧν σὺ^υ τας προ σβο λας ἐκ

διώκεις^{Δ q} καὶ παθόντας ἐφο οὐδὺς Παρ θε νε^ν ο θεν

σε ὑμῶν^ν ἐν εἰς πάντας τὰς αἰώνας^ν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κ υριως Θεοτοκον^ν σε ομολογῶ

μέν^ν οἱ διὰ σὺ σε σωσμενοι Παρ θε ε νε α

γνη^ν συν Ασωμάτων χορῶν^ν σε μεγαλυ

νον τες^ν

Υ περ ἀγια Θεοτοκε σωσον η

μας^ν

Ρ οην μὲν των δακρυων^ν μη αποποιήσης^ν

ητον παντος εκπροσωπῶν δακρυον^ν α

φη ρη κο τα Παρ θε ε νε Χρι ζον κυ η σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Χ α ρας μϑ την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε ε νε

η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα α της

α μαρ τι ας την λυ υ πην ε ξα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ι μην και προ στα σι α των σοι προ σφεν γο ον

των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντο ον

κα τα φυ γη τε και σκε ε πη και α γαλ λι α

μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Φ ω τος σϑ ταις α κτι σι λαμ πρυν νον Παρ θε ε

νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κϑ σα α

τῶς εὖ σε βῶς Θεοὶ τὸ ὁκον σε κατὰ γέγονον
τας

Κ αὖ νυν καὶ αὖ εἰ καὶ εἰς τῶς αὖ ὠνάτων αὖ

ὠωνων ἀμην

Κ ἀκωσέως ἐν τὸ πῶ τῶ τῆς ἀσθενεῖ εἰ

ας τὰ πεινώθεν τὰ Παρθενεθεράπευσον

ἐξαρῶστας εἰς ῥῶσιν μετὰ σκευάζει

σα

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξιὼν ἐστὶν ὡς ἀληθὲς μακάρι

ζειν σε τὴν Θεοὶ τὸ ὁκον τὴν αἰμακαρίζον καὶ

παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν

Τ ἡν τιμωτέραν τῶν Χερσβίμ καὶ ἐν

δόξῳ ἐρανάσου γκριτῶστων Σεραφίμ τὴν αὖ

διὰ φθορῶς Θεὸν Λόγον τε κἄν τὴν ὄντως

Θεοὶ τὸ ὁκον σε μέγα λυνομέν

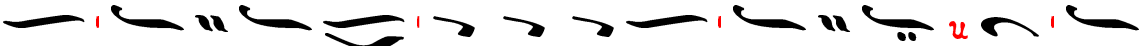
Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

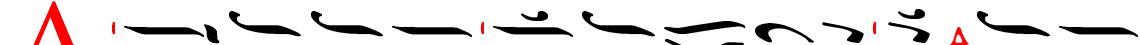
Τ ἡν υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ε ραν λα μπη δο νων η λι α κων την λυ
τρω σα με ε νην η μασεκτης κα τα α ρας την Δε
σποι ναν τς κο ο σμς υμ νοιστι μη σω μεν

Α πο των πολ λων μς α μαρτι ων α σθε
νει το σω μα α σθε νει ει μς και η ψυ χη προς σε
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις
α πηλ πι σμε ε νων συ μοιβο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
πα ρα κλη η σεις α να ξι ων σων ι κε των ι να
με σι τε ευ σης προς τον εκ σς τε χθε ε ντα ω Δε
σποι να τς κο ο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην νυν τη πα
νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα τς

 Προδρο ο μὲ και παν των των Α γι ι ων ^u ^γ δυ σω

 πει Θε ο το ο κε τὲ οι κτει ρη ησαι η μας ^δ
A
 λα λα τα χει λη των α σε βων ^Δ ⁹ των μη

 προ σκυ νων των την ει κο ο να στήν σε πτην ^δ ^δ την ι

 στο ρη θει ει σαν υ πο τὲ Α πο στο ο λὲ ^u ^γ Λὲ κα

 ι ε ρω τα α τὲ την Ο δη γη τρι αν ^δ ^δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἴτα·

^γ
Π
 α α σαι των Α γγε ε ε λων αι σρα τι

 αι ^δ Προδρο με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο

 ο λων η δω δε κας ^δ ^δ οι Α γι οι Πα αν τες με

 τα της Θε ο το ο κὲ ^u ^γ ποι η σα τε πρε σβει ει αν

 εις το σω θη ναι η ^γ ^δ μα α α ας ^δ ^δ

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

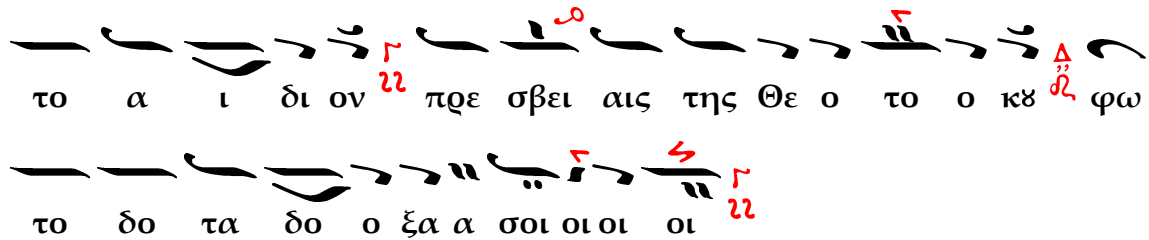
Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ὁ ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι δα
σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κς με νης ο
φω στη ρ των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω
πι ι σμα Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σς παν
τας ε φω τι σας λυ ρα τς Πνευ μα α τος πρεσβευε Χρι
στωω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Δόξα, Καὶ νῦν, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις Μα θη ταις σς την δο ξαν σς κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σς

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων π9 συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε ρ2 Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω π9 κη δευ σα α τε μ8 8 8 το σω ω ω ω
μα ρ2 και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ8 Δ9 πα
ρα α λα α βε μ8 8 8 το πνε ε ε ευ μα ρ2
Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ων π9 τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα ρ2 Χρι στι α νων η προ

στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα βμ μ ς και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον θε ον μη μμ ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει

ει χε πο ο ο ο λις η λι ο στα λα κτε

θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε

 δρα τβ βα α α σι λε ε ε ε ως α κα το

 νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα λδ ς

 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.